

Publicerad 2009-10-17 16:19 av Predikaren

Själens stamcell

Ur vindens rotlösa törst

karvar vi ut helighetens ceremoni,
verklighetens första självmedvetna blick,
den kvarblivna sorgen i våra själars mjuka benvävnad.

träden flockas runt den gudomliga urskogen,
de viskar i varandras kronor psalmer som följer lövens anatomi,
eviga symmetriska hjärtslag, dödens leende i Guds ögonvita.

Löften skurna in i tomhetens bark,
älskande under trädens uppsyn dricker de av helighetens sav,
och blir synska för ett ögonblick i glömskans pendelslag,

paradiset ligger i ögonblicket
av förflutet,
driften mot slutet,
och hjärtats krig
mot illusionen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Predikaren med Poeter.se id #27731 innehar upphovsrätten